

LELYSTAD: VOORZICHTIGE MAAR VITALE BRASEM

Frank van der Schaft met de vaste stok aan het Havendiep.

De jongste stad van Nederland ligt aan het uitgestrekte IJsselmeer, maar wordt zelf vooral gekenmerkt door cultuur en sierwater. Voor deze editie van 'De Twaalf Provinciën' strijkt Frank van der Schaft met de vaste stok neer aan het Havendiep in wijk 15.

TEKST EN FOTOGRAFIE JORAN BAL

Het water is tussen de één en anderhalve meter diep, vrij helder en het bodemprofiel kent maar weinig verloop. Frank vist daarom op een meter of elf uit de kant, zodat de wellicht nog schuwe vis – het is

Met krijt geeft Frank op zijn hengel aan hoe diep hij zijn dobber heeft uitgelood.

Enkele voerballetjes van bescheiden formaat voldoen vroeg in het jaar.

immers pas maart – niet zo snel argwaan zal krijgen. Ook bij de samenstelling van zijn lokvoer houdt hij rekening met het ondiepe en heldere water: dit bestaat voor de helft uit JVS roach en de andere helft JVS black, zodat het een donkere en opvallende kleur krijgt.

CUPPEN

Zes balletjes voer van formaat ei worden vermengd met geweekte hennep, maden en casters. Het

laatste balletje dat wordt gecupt, krijgt als extraatje nog wat losse hennep mee. Frank: "Door bij het cuppen een vast richtpunt aan de overkant te nemen, kun je heel nauwkeurig voeren. Dat luistert zo vroeg in het jaar veel nauwer dan in de zomermaanden." Om diezelfde reden voert hij niet teveel. "Ik wil de vis activeren, maar ze moeten zich niet volvreten." Het cuppen veroorzaakt onder water veel minder kabaal dan een harde

plons van een voerbal die in het water wordt gegooid. Voorzichtigheid is dus troef.

MONTAGE

Frank vist met een vaste montage bestaande uit een 0,5 grams dobber, een 0,3 grams olivettloodje dat is vastgezet met twee loodhageltjes en daaronder slechts één klein loodje op het 18 cm lange fluorocarbon onderlijntje van 8/00. Hij gebruikt een vrij lange slag om te voorkomen dat "je de hele tijd met de hengel boven je dobber loopt te zwiepen en de vis hiermee verjaagt". Om te beginnen prikt hij twee pinky's op een haakje 16. "Dat is qua haakgrootte vrij enthousiast, maar in het begin is het een kwestie van veel wisselen met zowel aas, haak als onderlijn en schuiven met je dobber om te zien wat precies werkt." Dus gaat er na vijf minuten al een caster op de haak en verwisselt hij even later zijn onderlijn voor een dunner exemplaar (6/00) met een haakje nummer 22 en daaraan één pinky.

LANGE DRIFTEN

Het kleiner en fijner vissen lijkt snel succes te hebben, maar de paar stootjes die hij ziet, schrijft Frank toe aan een vastloper. "Door dat ik zo scherp uitgelood zit te vissen, registreert mijn dobber elke oneffenheid op de bodem. De wind zorgt op dit stilstaande water voor nogal wat onderstroming, zodat je wel eens een takje of iets dergelijks tegenkomt." Vanwege diezelfde onderstroming spoelen de voerdeeltjes soms ook wat verder weg en maakt Frank wat langere driften over zijn voerplek. Het losjes geknede voerballetje dat na een half uur te water gaat om de vis te activeren en tot azen aan te zetten, sorteert al rap effect. Na een hele rustige aanbeet, laat een nukkige brasem van ruim een kilo

Bij voorzichtige aanbeten slechts wat casters en hennep bijvoeren.

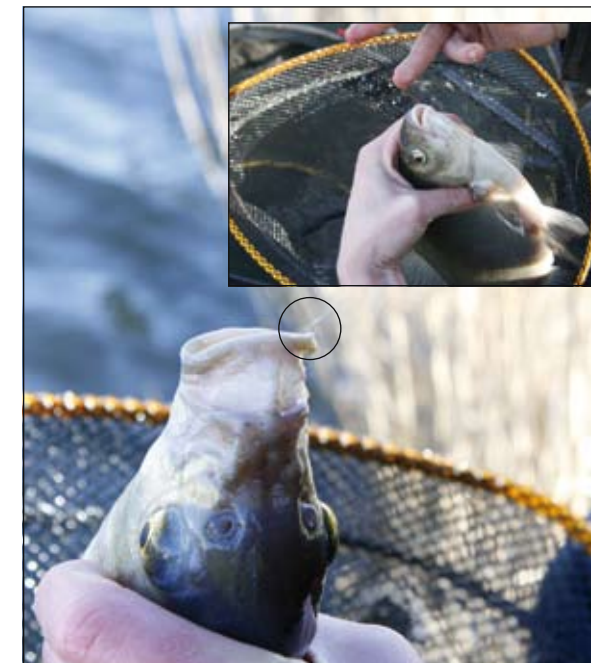
duidelijk merken niet van plan te zijn zich zomaar gewonnen te geven. "Het elastiek in de top zorgt ervoor dat ik ook met zo'n kleine haak deze vis nog weet te landen. Het elastiek vangt de grootste klappen op", zegt Frank terwijl hij de vis onthaakt. "Het haakje zit keurig in de bovenlip, maar wel helemaal vooraan. Daaraan kun je zien dat de vis voorzichtig aast. Maar ze hebben het voer wel gevonden", wijst hij naar de voerspooren op de onderlip van de brasem.

BIJVOEREN

Om de vis aan de praat te houden, gaat er een tiental casters met wat hennep richting de dobber. "Een voerbal zou al teveel van het goede zijn", verklaart Frank. "Daarmee zou je de vis weg kunnen jagen." Het lijkt te werken want een tweede vis van hetzelfde formaat meldt zich al snel. Ook nu weer middels een rustige, haast twijfelachtige, wegloper. Na de derde dikke en zilverkleurige brasem lijkt de vis los te komen. Reden waarom Frank het weer met de topset waarmee hij begon (onderlijn 8/00, haak 16) gaat proberen. Aanbeet nummer vier volgt wel snel, maar de vis verzet zich hevig en schiet vlak voor het landingsnet los. Toch maar weer terug naar een haakje 22. Dat werkt beter: na opnieuw wat casters te hebben gevoerd is brasem nummer vier de klos.

OVERSCHAKELLEN

Als Frank echter een paar aanbeten mist en weer een losschieter heeft, schakelt hij weer over op

Dankzij topelastiek kun je met kleine haakjes toch grote vis vangen. Ook vis die maar net aan gehaakt is.

een grotere haak. "Maar nu vis ik met overdiep. Dat wil zeggen dat ik mijn onderlijn met de lengte van een dobber op de bodem laat rusten. Zo zorg je voor een rustige aasaanbieding."

De brasems lijken het te waarderen, want vis nummer vijf en zes glijden daarna rap achter elkaar zijn schepnet in.

Zes mooie vissen in krap twee uur tijd is een prima score. Zeker als je kijkt naar het type water en het feit dat de vis zo vroeg in het jaar nog niet echt los is. Frank: "Na de eerste vis weet je zeker dat ze er zitten. Dan is het een kwestie van proberen om de vis op gang te houden en moet je niet bang zijn verschillende dingen uit te testen om te zien wat werkt." ■

VISSEN IN LELYSTAD

Word lid van HSV Lelystad! Zie voor meer informatie: www.visstadlelystad.nl

Hangen!